

18 تیر، نقطه عطفی در جنبش دانشجویی

در سحرگاه 18 تیر 1378، مامورین سرکوبگر حکومت اسلامی، به خوابگاه دانشجویان دانشگاه تهران وحشیانه یورش بردند که منجر به کشته شدن یک دانشجو و زخمی شدن ده ها دانشجو دیگر گردید.

بدنبال این حمله وحشیانه نیروهای حکومت به خوابگاه دانشجویان دانشگاه تهران، دانشجویان سراسر کشور به حمایت از دانشجویان دانشگاه تهران، دست به اعتراض وسیعی زدند. این اعتراض گسترده دانشجویان در تهران، حدود هفت روز ادامه یافت. در دانشگاه های شهرهای دیگر به ویژه دانشگاه تبریز نیز بین دانشجویان و مامورین حکومت درگیری های شدیدی روی داد.

18 تیر و وقایع پس از آن، یک نقطه عطف تاریخی در جنبش دانشجویی ایران محسوب می شود. پس از این واقعه توهمات به حکومت و همه جناح های آن کم و کم تر شد و فضا برای فعالیت علنی دانشجویان سوسیالیست هر چه بیش تر مساعدتر گردید. در این حرکت نیروی جدیدی در دانشگاه ها پا به عرصه فعالیت علنی گذاشت که امروز این نیرو رهبری جنبش دانشجویی را به ویژه از 16 آذر سال گذشته هدایت و رهبری می کند. این نیروی سوسیالیست بود که در 16 آذر سال گذشته با شعارهای برابری طلب و رهایی بخش نظیر «برابری زن و مرد»، «زنده باد سوسیالیسم»، «دانشجو کارگر اتحاد اتحاد»، «مرگ بر دیکتاتور» و...، به میدان آمد و امروز نیز با راه انداختن کمپین دفاع از محمود صالحی و مطالبات جنبش کارگری عملا به پای پیوند عمیق جنبش دانشجویی با جنبش کارگری رفته است.

سرکوبگران حکومت اسلامی در آستانه سالگرد هجده تیر به ایجاد رعب و وحشت در دانشگاه ها افزوده اند تا به زعم خود مانع اعتراض دانشجویان در روز هجده تیر شوند.

به عنوان مثال به گزارش آوای پلی تکنیک، برای 14 دانشجوی دانشگاه تبریز احکام سنگینی صادر شده است. دانشجویان دانشگاه پلی تکنیک تهران، در حرکت های اعتراضی اخیر دانشجویان نقش موثر و علنی خود را در مراسم روز دانشجو در ۱۶ آذر و در روز حضور احمدی نژاد ۲۰ آذر در پلی تکنیک با شعارهای مرگ بر دیکتاتور و رئیس جمهور فاشیست پلی تکنیک جای تو نیست و آتش زدن عکس احمدی نژاد رئیس جمهور حال حاضر جمهوری اسلامی نشان دادند و به جهانیان اعلام کردند که دانشجوی پلی تکنیک نیز در کنار کارگران و زنان مخالف حاکمیت حکومت اسلامی هستند.

نیروهای انتظامی حکومت اسلامی، برای مرعوب کردن دانشجویان، 9 نفر از دانشجویان دانشگاه پلی تکنیک را در بند ۲۰۹ زندان اوین تحت شدیدترین شکنجه ها و آزار های جسمی و روانی قرار داده اند.

همچنین دانشجویان دانشگاه هنر، در چند روز گذشته با چندین حمله وحشیانه نیروهای لباس شخیص و حراست دانشگاه مواجه شده و با باتوم و گاز فلفل مورد حمله قرار گرفته و تعدادی نیز برای مدت کوتاهی بازداشت شده بودند، دلیل این که هنوز به هیچ کدام از خواسته هایشان پاسخی داده نشده است به اعتراض خود ادامه می دهند. همچنین دوازدهم تیر 1386، حراست دانشگاه با فرستادن برگه هایی تعداد ۱۶ نفر از دانشجویان این دانشگاه را به کمیته انضباطی احضار کرده است.

روز 18 تیر جنایات حکومت پهلوی علیه دانشجویان و حرمت دانشگاه در 16 آذر سال 1332، بار دیگر تجدید کرد. دانشجویان از همان سال 32، زیر بار حکومت پهلوی رفتند و دانشگاه ها را به سنگر آزادی تبدیل کردند و امروز نیز پس از هجده تیر دانشجویان چپ و سوسیالیست و آزادی خواه با جان فشانی ها و جسارت های

فراوانی که تاوان آن را نیز آگاهانه می پردازند به میدان آمده اند.

در اعتراضات هجده تیر امسال باید از جمله باید با صدای بلند لغو سانسور و اختناق و آزادی بی قید و شرط دانشجویان، کارگران، زنان زندانی و لغو احکام غیرانسانی علیه آن ها، آزادی نشریات دانشجویی و اخراج نیروهای سرکوبگر بسیج و حراست و غیره از دانشگاه ها را فریاد زد. از سوی دیگر کمیپین آزادی محمود صالحی و دفاع از مطالبات کارگران را در دانشگاه ها ادامه داد. بدین گونه دانشجویان سوسیالیست بار دیگر بار دیگر با در پیش گرفتن استراتژی اتحاد با جنبش کارگری موقعیت خود در جنبش آزادیخواهانه ایران را تثبیت خواهند کرد.

برگرفته از جهان امروز شماره 192